

บทที่ 6

บทสรุปและขอเสนอแนะ

ดำเนินการตามแต่ละขั้นตอนการเป็นเรื่องราวเชิงนโยบายเหตุเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งมาใช้ความคิดและจินตนาการสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อหาคำตอบของเรื่องที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อสังคมและโลก ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและตระหนักรู้ถึงความซับซ้อนของปัญหานี้ พร้อมทั้งได้รับข้อมูลเชิงลึกที่ช่วยให้เราสามารถตัดสินใจและเตรียมตัวเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่คาดการณ์ไว้

วิทยานิพนธ์เล่นนี้ ศึกษาเปรียบเทียบค่านาณทุริยกรรมและจันทรคราตของกุ่มราดีพันธุ์ไทยกุ่มต่าง ๆ ทึ้งที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและนองประเทศไทย อันได้แก่ ไก่พ่าเกะ ไก่ใต้คง ไก่ใหญ่ ไก่เปิน ไก่ลือ ไก่บวน ไวยอสาน ไกด้า ไก่คำไทยฯ ไยกากอกดางและไยกากใต้ โดยใช้วิธีการศึกษาทางค้านคิดชนวิทยา รวมทั้งอาศัยความรู้จากศาสตร์อื่น ๆ มาประกอบ การศึกษาค้นคว้าในการวิเคราะห์โครงสร้างและเนื้อหาของค่านาณทุริยกรรมและจันทรคราต ของกุ่มราดีไทย รวมทั้งความเชื่อและพิธีกรรมเกี่ยวกับทุริยกรรมและจันทรคราต โดยใช้ข้อมูลที่ เป็นทั้งสำานวนนองเด่าและสำานวนลายถักษ์ รวม 62 สำานวน

จากการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งสุริยะราษฎร์และจันทร์คราสของชนชาติไทย พบว่า การเรียกชื่อเหตุการณ์สุริยะราษฎร์และจันทร์คราสของคนไทยมีลักษณะที่เหมือนแต่เด็กต่างกันอย่างไป กด่าวคือ บางส่วนจะเรียกว่า “สุริยะราษฎร์” ระหว่างวัน เช่น ราชบูรณะวัน, แรงกินตาวัน, หนึ่งกันทะวัน, ราชบูรณพะอะกิศย์ หรือ กนกินทะวัน ส่วนจันทร์คราสจะเรียกว่า “จะคาดดีอีเดือน”, “เดือนจัน”, “ราชบูรณจันทร์”, “ราชบูรณจันทร์” หรือ กบกินเดือน เป็นต้น อย่างไรก็ตามคำเรียกเหตุการณ์สุริยะราษฎร์และจันทร์คราส ที่นิยมและแพร่หลายในกลุ่มชาติพันธุ์ไทยถ้วนต่าง ๆ โดยเฉพาะคนไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย รวมทั้งคนไทยในต่างประเทศ และไทยอิสาน ส่วนมากจะรับรู้และเรียกเหตุการณ์ังกกด่าวนี้ว่า “กบกินเดือนและกนกินทะวัน” ทั้ง ๆ ที่บางส่วนอาจไม่มีความหมายที่เป็นกบปراภภูอยู่ในเนื้อเรื่องมากเท่าใด สำหรับคนไทยภาคกลางและภาคใต้นั้น ไม่พบการเรียกชื่อเหตุการณ์สุริยะราษฎร์และจันทร์คราสว่า “กบกินเดือนหรือกนกินทะวัน” แต่จะเรียกเหตุการณ์นี้ว่า “ราชบูรณจันทร์หรือราชบูรณพะอะกิศย์”

จากการวิเคราะห์โครงสร้างและเนื้อหาของคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟของชนชาติไทย พบว่า คำดับเหตุการณ์ในคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟสำนวนต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ตอนเริ่มเรื่องมักจะกล่าวอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร อันได้แก่ พระอาทิตย์ พระจันทร์ และพระราหู ซึ่งส่วนมากมักจะกล่าวตรงกันว่า ทั้งสามเป็นพี่น้องกัน ส่วนเหตุการณ์ในคำดับต่อมาจะพบว่า มีทั้งที่เป็นเหตุการณ์หลักและเหตุการณ์ต่อเนื่อง สำหรับเหตุการณ์หลักที่ปรากฏในเนื้อหาของคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟของชนชาติไทย บางสำนวนจะกล่าวถึงการทะเลหวือ โทรศั้นกันระหว่างตัวละคร บางสำนวนกล่าวถึงการไปเมียนเมียนหรือการแสดงความรักให้กัน ส่วนเหตุการณ์ต่อเนื่องซึ่งอาจจะมีในบางสำนวนและอาจจะไม่มีในบางสำนวน คือ การอธิษฐาน และการกลับชาตินามาเกิด และสุดท้ายเหตุการณ์ในตอนจบเรื่องพบว่า คำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟกล่าวอธิบายเหตุการณ์อุปราชาวา เกิดจากกบกินเคื่อน/ตะวัน หรือ เกิดจากราหูอุณจันทร์/อาทิตย์ และบางสำนวนอาจมีการกล่าวถึงธรรมเนียมนิยมในการช่วยเหลือพระอาทิตย์และพระจันทร์ ให้รอดพ้นจากการกินกินของ “กบ หรือ ราหู”

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างและเหมือนกันในแต่ละช่วงเหตุการณ์ในคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟของชนชาติไทยพบว่า คำานานทั้ง 62 สำนวน ที่นำมายกษาไว้วิเคราะห์นั้น จะมีเนื้อเรื่องทั้งที่เหมือนและที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม จะพบว่าแท้จริงแล้วความแตกต่างที่ปรากฏในคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟของชนชาติไทยสำนวนต่าง ๆ นั้นเป็น variation ของกันและกัน กล่าวคือ มีโครงสร้างของเนื้อหาที่วางแผนกันอย่างเดียวกัน แต่อาจจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่งสามารถจำแนกและสรุปแบบเรื่องและโครงสร้างของคำานานถวิลตราสแตะจันทร์คราฟได้ 4 แบบเรื่อง คือ แบบเรื่องที่น้องทะเลกัน/โทรศั้น พ奔มากในกทุ่นคน ไทยท้ออาศัยอยู่ทางซีกตะวันตก อันได้แก่ ไทยพ่าแก ไทยไดคง ไทยไหอยู่ ไทยเขิน ไทยดีอ และไทยวน แบบเรื่องที่น้องไปเมียนเมียนกัน/แสดงความรักให้กัน พ奔มากในกทุ่น ไทยอีสถาน และไทยดาว แบบเรื่องกบกินเคื่อนกินตะวัน พ奔ในกทุ่นไทยคำไทยดาว ไทยดาว ไทยอีสถาน และไทยวน และแบบเรื่องราหูอุณจันทร์/อาทิตย์ พ奔มากในกทุ่นคนไทยภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งแบบเรื่องทั้ง 4 แบบนี้มีความสัมพันธ์กับคติความเชื่อทางศาสนา กล่าวคือ แบบเรื่องกบกินเคื่อน/ตะวัน เป็นคติความเชื่อที่มีมาแต่เดิมของคนไทยก่อนรับพุทธศาสนา แบบเรื่องพี่น้องทะเล/โทรศั้น กัน และแบบเรื่องพี่น้องไปเมียนเมียนกัน/แสดงความรักให้กัน เป็นแบบเรื่องที่ได้รับอิทธิพลพุทธศาสนา และแบบเรื่องราหูอุณจันทร์/อาทิตย์ เป็นแบบเรื่องในคติพราหมณ์-เชนจู

แบบเรื่องพื้นอังกะเดะกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลทางความคิดมาจากการติดทางพุทธศาสนา จะอธิบายเหตุเกี่ยวกับการเกิดถวิลคราสและจันทร์คราสว่า เกิดจากพื้นอังกะเดะกันด้วยสาเหตุจาก การเม่งกาражะไส่บ้าตร หรือข้าวไส่บ้าตร หรือการทำอาหารไส่บ้าตร ซึ่งเรื่องนี้มีปรากฏอยู่ใน ตำราบันคำราหงส์พุทธศาสนา อันได้แก่ ต้นภีร่อนาคตวงศ์สั่นวนด้านนา และ ไตรภูมิโภกินิจฉัย ส่วนแบบเรื่องพื้นอังໄปເພື່ອຍເມືອນกັນ เป็นเรื่องราวที่ตัดตอนมาจากเนื้อหาในชาดกนอกนิบາต เรื่อง ขันກារชาดก ซึ่งเป็นนิทานสำคัญที่ 61 ในหนังสือปัญญาชาดก

แบบเรื่องกบกินเดือนพะວัน เป็นเรื่องราวที่สร้างสรรค์ขึ้นจากคติที่มีมาแต่เดิมของกтуุ่น คนไทย ซึ่งขึ้นมาอีกต่อไปของการนับถือธรรมชาติและการนับถือศิօญ ดังจะเห็นได้จากปัสดุ์ ตัญถักษ์ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์คือ “กบ” ซึ่งเป็นตัวละครที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ถวิลคราสและ จันทร์คราสขึ้น ส่วนแบบเรื่องราหงส์จันทร์/อาทิตย์ เป็นเรื่องราวที่ได้รับอิทธิพลทางความคิดมา จากการติดทางศาสนาที่มาจากการประเทศอินเดีย คือ ศาสนาพราหมณ์-อินดู ดังจะเห็นได้จากคติที่เชื่อ ว่า “พระราหู” เป็นผู้ทำให้เกิดถวิลคราสและจันทร์คราสขึ้น มีปรากฏอยู่ท่วงคำานานของอินเดีย เรื่อง นารายณ์เดินปาง ทั้งหมดนี้ถูกท่อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างต้านทานกับศาสนายัง กตุุ่นชนได้อย่างน่าสนใจ อนึ่ง ต้านทานถวิลคราสและจันทร์คราสซึ่งอาจให้เป็นเครื่องบ่งบอกความ สัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของกตุุ่นคนไทย กถ่าวคือ คนไทยดึงเดินที่จะจากกันอยู่ด้านที่ต่าง ๆ ทางตอนเหนือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งคนไทยอิสานและไทเขวน ล้วนมีความ เชื่อดึงเดินเกี่ยวกับเรื่องการเกิดถวิลคราสและจันทร์คราสว่าเกิดจาก กบกินเดือน แต่คงให้เห็นว่า กตุุ่นคนไทยอิสานและไทเขวน ซึ่งเป็นคนไทยที่ยาศัยอยู่ในประเทศไทยนั้น มีความสัมพันธ์ใกล้ ชิดกับคนไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมากกว่าคนไทยภาคกลางและภาคใต้ ซึ่งไม่หลงเหลือ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องกบกินเดือนแล้วอย่างใด

หากศูนย์รวมของความเชื่อเกี่ยวกับถวิลคราสและจันทร์คราสของคนไทย ที่แสดงให้เห็น ว่ามีระบบความเชื่อที่มีอยู่ก่อนพุทธศาสนาแล้ว อยู่ที่เรื่องราวของคติการเรียกเหตุการณ์ถวิลคราส และจันทร์คราสว่า “กบกินเดือน/ กบกินตะวัน” ซึ่งในคำานานกถ่าวว่า ถือนผู้ที่มากถินกิน พระอาทิตย์และพระจันทร์ไปจนทำให้เกิดอุปาราชีน นับว่าเป็นระบบความเชื่อดึงเดินของคนไทย ที่มีระบบความคิดเกี่ยวกับผีเป็นหลักสำคัญ ดังจะเห็นได้จากการนับถืออุปกรณ์ว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้าง เป็นบรรพบุรุษของกตุุ่นชนบ้าง อันมีน้ำสำอาบอยู่เกี่ยวกับเรื่องความอุดมสมบูรณ์ เช่น พืชบูชาบนของชาวจังหวัดพิษแกรนกลองส่องแสกนแสงแข็งของคนไทยเช่น หรือ เทคน์พระยาคันคากใน ประเทศไทยนั้น ไฟของกตุุ่นไทย-อิสาน เป็นต้น ซึ่งเป็นพิธีกรรมในรอบปีที่ทำให้เกิดประทุม-

การผู้ร่วม แตะการรวมตัวทางสังคมในเชิงความคิดและพฤติกรรมของกลุ่มชน เช่น มีการพื้นราก การร่วมเล่นน้ำ-สาดน้ำบุนสังขาน (รูปแบบ) การตรวจสอบหากกันมาทำพิธีบูชาซึ่งที่เน้นความรู้สึกของกลุ่มชนในสังคม พร้อมกันนี้ยังปรากฏในวิถีประจำวันอีกด้วย กด่าวก็อ ในการท่องนา ก็จะมีกับอาชีชอยู่ หรือภารเพียงสีบุคในรายตามหน้ามา หรือในความถูกศักดิ์เป็นเครื่องแต่งกายหรือเครื่องใช้ แม้ว่าสังคมไทยจะมีความคิดในเรื่องกับแต่ไม่ได้แสดงออกมากในเชิงกิจกรรมทางสังคมร่วมกันอย่างเด่นชัดเข่นข้าวจ้าง ที่นิยมทำกิจกรรม หรือก่อตุ่น ให้เขินที่เมืองเชียงใหม่

จากการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างและเนื้อหาของคำานานถุริยคราสและจันทรคราสของชนชาติไทย ผู้วัยเยาว์พนความสัมพันธ์แบบสู่ตรงข้ามและความขัดแย้งประกายอยู่ในคำานานเรื่องนี้ ด้วย กด่าวก็อ พนวามีคู่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในคำานานถุริยคราสและจันทรคราสสำนวนต่าง ๆ ก็อ สู่ของความมีค - ความสว่าง แตะสู่ของมนุษย์ - ธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่แยกและคำานานของเป็น 4 mytheme เพื่อหาความหมายทางวัฒนธรรมที่แยกแยะหรือซ่อนเร้นอยู่ในคำานานถุริย-คราส และจันทรคราส โดยใช้แนวคิดของสุ่นสำนักโครงสร้างนิยมคือ Claude Levi-Strauss มาเป็นพื้นฐานแนวคิดในการวิเคราะห์ ทำให้เห็นพัฒนาการในคำานานแนวคิดของคนไทย ทั้งในด้านตัวละครและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับถุริยคราสและจันทรคราส ในเบื้องตัว จากคำานานของไทยคำไทย ซึ่งเป็นเรื่องของตัวละครกบที่ปั้นขึ้นไปกินเดือน/ตะวัน พัฒนาไปเป็นตัวละคร 3 ตัวที่เป็นพื้นรองกันคือ กบ อากิล์ และจันทร์ ในคำานานของคนไทยที่นับถือพุทธศาสนา และพัฒนาไปเป็นตัวละคร 3 ตัว ก็อ ราช อากิล์ และจันทร์ ในคำานานที่รับคิดพราหมณ์

ส่วนความเชื่อและพิธีกรรมที่เกี่ยวกับถุริยคราสและจันทรคราสนี้ พบว่าในบริบททางสังคมวัฒนธรรมไทยหลายกลุ่ม ยังคงเหลือพฤติกรรมซึ่งแบ่งนัยสำคัญบางอย่างเกี่ยวกับการเกิดถุริยคราสและจันทรคราส ไม่ว่าจะเป็น พฤติกรรม พิธีกรรมและศีลปกรรม เช่น การตีร่องกล้องข้าว หรือตีกระระเคาะไม้ พิธีส่งราชู กระหาระราชู หรือ ศิดปะตอนศาสนสถาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวคิดเรื่อง “กบ และ ราชู” ในมิติทางวัฒนธรรมไทย อันเป็นการほとนผ่าน ระหว่างคติความเชื่อที่มีนาแต่เดิมกับคติที่รับเข้ามาใหม่ที่แทรกตัวเข้ามา อย่างไรก็ตาม ในกระแสชาติแห่งความเป็นไทยແผลงทางเพรยศกิจและสังคม ความเชื่อและพิธีกรรมเกี่ยวกับถุริยคราสและจันทรคราสอาจมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดคำานานสำนวนต่าง ๆ และพิธีกรรมแบบต่าง ๆ แต่ความเชื่อค้างเดิมกับคนไทย เรื่องกินกินเดือน/ ตะวัน ยังคงปรากฏอยู่อย่างต่อเนื่อง ลังจะเห็นได้จากคำเรียกชื่อเหตุการณ์ว่า กบกินเดือน หรือ กบกินตะวัน ซึ่งมีตัวละคร กบเป็นผู้กระทำให้เกิดเหตุการณ์นี้

โดยนัยสำคัญเช่นนี้ อาจมองได้ว่าดำเนินการและพิธีกรรมความเชื่อเกี่ยวกับสุริคราศและจันทร์คราศเป็นข้อมูลทางคติชนที่สะท้อนถักยั่งร่วมทางความคิดความเชื่อ และวิถีทางการในหมู่คนไทยกุ้งค่าง ๆ และเป็นข้อมูลที่สะท้อนพัฒนาการทางความคิด ความเชื่อของคนไทย ตั้งแต่ครั้งที่มีความเชื่อตั้งเดิมเรื่องยานางหนีอธรรมชาติ นางนึงน้ำที่รับคติทุกชั้นประภามนัญ ในเวลาต่อมา

ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์เด่นนี้เป็นการศึกษาวิจัยโดยอาศัยแนวคิดทดลองภูมิทางคติชนวิทยา โดยเน้นที่ทดลองภูมิคุ้มในครองสร้างนิยม ในการศึกษาวิเคราะห์ดำเนินงานสุริคราศและจันทร์คราศ ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะนิยมเป็นหลัก รวมทั้งน่าจะมีการศึกษาความหมายเชิงลักษณ์ถักยั่งที่ปรากฏในดำเนินงานเรื่องอื่น ๆ ให้สัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมต่าง ๆ หรือ อาจศึกษาดำเนินงานสุริคราศและจันทร์คราศ สำนวนค่าง ๆ โดยใช้ทดลองภูมิทางคติชนวิทยาอื่น ๆ เช่น ทดลองภูมิการแพร่กระจาย นาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต่อไป

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**